

Een bak met zand

Laatst was er een moeder, die met haar kind naar de speeltuin ging. Een prachtige speeltuin, er was zelfs een zandbak met echt zeezand. Ze zette haar kind in de zandbak en keek even de andere kant op. Om haar kousen goed te doen. Die zaten onder haar rok verkeerd, maar daarna niet meer. Toen ze zich terugdraaide, was haar kind weg en ze slaakte een kreet. Uit haar mond viel een kous die ze gisteren was kwijtgeraakt, maar toen had ze haar kind nog. Nu had ze haar kind ook nog, want het kind had heel snel een gang gegraven en was daarin weggekropen. Een rood schoentje stak wat uit, dus toen was de moeder gerustgesteld en kon ze die kous weer in haar mond stoppen en niet in haar tas. Haar man namelijk inspecteerde iedere dag haar tas en als hij daarin een kous vond, zou hij haar bevragen waar de tweede zou kunnen zijn. Om daarna snel naar de kouswinkel te hollen en die tweede kous aan te schaffen. Hoewel die winkel dat soort tweede kousen niet verkoopt.

Intussen had het kind een kwart van het zand in de bak opgegeten, inclusief de daarin eerder achtergelaten autootjes en poppekleertjes en de gang waarin het eerder was weggekropen. Dat werd zelfs deze moeder te gortig en ze berispte haar kind op ferme wijze. Nu zag het kind de kous uit de mond van haar moeder vallen en het propte die snel in zijn eigen mond. Het propte er tevens nog vliegensvlug een tweede kwart zandbak achteraan. Dit bleef de moeder te gortig, dus ze griste het dikke kind uit de halve zandbak en propte het in het kinderzitje van de fiets. Dat werd zelfs het kinderzitje te gortig en het liet zijn voegen barsten. Het kind rolde een heel eind weg, onderwijl een pad van zand makend. Daaruit waaide op enig moment de kous van moeder, zo de sloot in. En hoe het toen verder liep, dat zal de schrijver morgen noteren.